

תת"ע 6782/06/22 - מדינת ישראל ע"י נגד רחמים שרון אזולאי ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6782-06-22 מדינת ישראל נ' אזולאי
תיק חיצוני: 11152355019

בפני	כבוד השופט סגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד
נגד	
נאשמים	רחמים שרון אזולאי ע"י ב"כ עוה"ד

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 11.7.22.

בבקשה נטען כי המבקש לא קיבל את הזימון למשפט וכי לא בוצעה מסירה כדין.

מעמדת המאשימה נלמד, כמו גם מנימוקי החלטת יום 11.7.22, כי בוצעה מסירה כדין ועל כן נשפט המבקש בהעדרו. עוד נטען כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר לתמיכת האמור בה.

בדין אשר התקיים בפניי היום חזר המבקש על טענותיו והטעים כי אכן אישור המסירה נמסר לבנו בן ה 20 אשר התגורר בכתובתו אלא שהוא עצמו לא התגורר בה באותה העת.

לאחר שבחנתי את נימוקי הבקשה ואת עמדת המשיבה, נחה דעתי כי דינה להידחות.

כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנגזר להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראיתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

וכן לענין זה נפסק ברע"פ 9142/01 **סוריא איטליא נ' מדינת ישראל**, (סעיף 8 לפסק הדין):

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

לענין המצאה כדן, נפסק לאחרונה ב עפ"ת (מחוזי ב"ש) 25448-05-22 **נועם שמואל זיני נ' מדינת ישראל** (נבו 14.06.2022) כי: "אין חולק שהדוח נשלח לכתובתו הרשומה של המערער (המצוינת אף על רשיון הנהיגה שלו שתצולמו הוגש לתיק), וכי כתובת זו אינה מעודכנת, שכן הוא לא דיווח לרשויות על שינוי הכתובת מסיבות שונות שתיאר בדיון בפניו. משמע, בעת משלוח הדואר הרשום לכתובתו הרשומה, המערער לא התגורר בה, ולא יכול היה לקבל את דבר הדואר לידי. אין מדובר בנסיבות שאינן תלויות במערער, שכן הוא לא פעל על פי חובתו לעדכן את הרשויות בשינוי כתובתו. במצב דברים זה, המערער אינו יכול ליהנות ממחדלו, ולטעון כי לא פעל במועד מאחר שלא קיבל את דבר הדואר לידי. יפים בהקשר זה דברים שנקבעו ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.09): **"המבקש במועד לא שינה את כתובתו במשרד הפנים, על כן מוטלת עליו חובה כפולה ומכופלת לבדוק את הדואר אשר מגיע לכתובתו הרשומה במשרד הפנים, מי שלא עשה כן... יכול להלין רק על עצמו, על כך שלא בדק האם הגיעו אליו דברי דואר"**.

כעולה מדברי המבקש, הוא לא התגורר בכתובת אליה נשלח הדוח ולא עדכן את הרשויות בדבר שינוי כתובתו. בכך לא צלח בידו להראות כי לא קיבל את הדוח **"מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלו"**.

לאור כל האמור לעיל ובהעדר נימוק המצדיק ביטול פסק דין, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.